

[Tastesen]

Men det må vi også se på under udvalgsarbejdet.

Det andet hovedemne – hvor regeringen og SF er kommet med hver sit forslag – er ligningskommissionens mulighed for som førsteinstans at indhente oplysninger hos pengeinstitutterne. Vi mener naturligvis, at det må være således, at man, hvis det er af væsentlig betydning for skatteligningen, skal kunne få oplysninger, men hvem er bedre end den lokale ligningskommission, der er et lokalt, folkevalgt organ, i stand til sammen med de lokale skattemyndigheder at vurdere, hvad der er af væsentlig betydning. Jeg er ikke bange for at give den kompetence, således som det kommer til udtryk i SF-forslagets formulering, til de lokale ligningsmyndigheder, og derfor håber jeg også, at vi trods alt også kan enes om denne udvidede kompetence, der skal være fremover, og som kan være af betydning for, at vi får en effektiv ligning.

Med de ord skal jeg sige, at vi håber, at vi får et udvalgsarbejde, hvor der samles bred tilslutning – gerne ved ændringsforslag til regeringsforslaget, så det er det, der kommer frem her i salen. Det afgørende er, hvad det væsentlige indhold bliver i sidste ende.

Hagen Hagensen (KF):

Jo højere skattetrykket er, desto mere nødvendigt er det at sørge for, at skatteligningen foretages så effektivt, så rigtigt og så ensartet som muligt. Derfor har vi også en skattekontrollov, men det er nu ikke den eneste grund til, at vi har den, for alle de oplysninger, der kan afkræves, hjælper for så vidt også skatteyderne til at få tingene med på deres selvangivelse i ret orden, taget som hovedregel.

Men til gengæld må man jo sige, at man med de lovforslag, vi nu skal drøfte her, ikke er kommet selvangivelsens afskaffelse et fjed nærmere, for en række af disse forhold vil netop være ting, om hvilke det gælder, at det vil være forhold, der skal afgøres mellem skatteyderen og de skattelignende organer. Her er jeg enig også i de bemærkninger, som ministeren har gjort herom i sit forslag, lovforslag nr. L 120.

Lad mig sige straks, at det konservative folkeparti igennem årene har været indstillet på at give tilslutning til ændringer i skattekontrolloven, når vi fandt dette påkrævet.

Jeg lægger dog ikke skjul på, at vi i sin tid havde en vis skepsis over for adgangen til at indhente oplysninger i pengeinstitutter, idet vi måske fandt, at man her gik for vidt i sin kontroliver.

Det er gennemført, og det har for mig at se virket så nogenlunde ordentligt, men forholdet må være det, at det også kun skal bruges, hvor der er virkeligt behov derfor, og jeg kan slutte mig til ministerens bemærkninger herom, som han gjorde nys heroppe, og i øvrigt til, hvad han har anført herom i sit lovforslag.

Det må være sådan – og også deri er jeg enig – at det er de stedlige ligningsorganer, der kan foretage henvendelsen om disse forhold. Jeg hører selv til et sted, hvor vi har den ret, og det går udmærket. Der er det således, at man forlanger, at en ansvarlig leder inden for forvaltningen skal komme til ligningskommissionens formand med begæring om, at der skal foretages undersøgelse, og først derefter kan den finde sted. Jeg tror, det må være en nogenlunde norm for, hvordan det skal ske ude omkring, idet det naturligvis ikke må overlades til hvem som helst i skatteforvaltningen at indhente oplysninger af enhver art. Så kunne der forekomme misbrug og i hvert fald brug af reglen, som ikke var gavnlige.

Vi vil som sagt gå ind for dette og må erkende, at det kan være rimeligt at have reglen, men vi må også sørge for, at vi ikke belaster hverken pengeinstitutter eller skatteligningen med at indhente en forfærdelig masse oplysninger, som ikke har nogen synderlig betydning, hverken på den ene eller på den anden måde.

En ting vil jeg gerne understrege: det må være reglen, at skatteyderen selv opfordres til at fremkomme med oplysningerne og sørger for det. Sker dette ikke, har vi reglen at falde tilbage på. Det er en naturlig fordeling af byrden ved arbejdet at sørge for, at det er skatteyderen, der selv kommer med det, man har behov for, når man skal skatteligne ham. Sådan bør det også være fremover; han skal spørges først, og først derefter, hvis han ikke kommer med det, kan man gøre brug af reglen.

Jeg har væsentligst her beskæftiget mig med det, der er regeringsforslaget herom, og skal blot sige, at jeg for så vidt angår lovforslag nr. L 110, der er fremsat af socialistisk